

Activiste Riky Schut uit Venray: niet met de tractor, maar met de trein naar Den Haag om te lobbyen voor de boeren

Riky Schut zet zich al decennialang in voor boeren en boerinnen. — © Laurens Eggen

Venray – 10-10-‘22

Veel hardwerkende boeren leven in armoede. De Venrayse activiste Riky Schut (80) doet er al ruim een halve eeuw alles aan om hen te helpen. Vanaf morgen gaat ze het wat rustiger aan

Boeren. Ze doen zo stoer, stappen op hun trekkers en rijden naar Den Haag om verhaal te halen over de stikstofcrisis. Boerin, feministe en activiste Riky Schut, die met echtgenoot Jan jaren een gemengd bedrijf in Lottum runde, kent de andere kant van de medaille.

„Al in 1998 bleek uit onderzoek dat 40 procent van de boeren met kleine tot middelgrote bedrijven onder de armoedegrens leefden”, zegt Schut, die zich in de jaren zeventig van de vorige eeuw al sterk maakte voor boeren en boerinnen. Alleen zijn Schut en haar medestrijders nooit met trekkers naar Den Haag getogen. Zij gingen met de trein om bij (landbouw)ministers en Kamerleden te lobbyen. „Ons doel? De armoede bij boeren bespreekbaar maken en dat boeren een eerlijke prijs voor hun producten krijgen.”

Hulporganisaties

Dat boeren geen invloed meer hebben op de prijs die ze krijgen voor hun waar, zorgt voor veel financiële en emotionele problemen, stelt Schut. Niet voor niets heeft de strijdbare boerin mede aan de wieg gestaan van belangen- en hulporganisaties als onder meer Landelijke Boerinnen Belangen, het Platform Aarde, Boer, Consument, de Werkgroep Land- en Tuinbouw Noord-Limburg en de Stichting Zorg voor Boer en Tuinder. Met name bij die laatste vinden boeren en boerinnen een luisterend oor. De helpers hier zijn boeren die zelf noodgedwongen moesten stoppen met hun bedrijf. Schut: „Vaak zijn het de boerinnen die zonder medeweten van hun man in eerste instantie om hulp vragen. Hun gezinnen leven dan vaak al jaren in armoede.”

Oorzaken voor al die (financiële) problemen zijn er te veel om op te noemen. De overheid die steeds regels verandert. Lage prijzen voor producten. Of bedrijven die geruimd worden vanwege vogelgriep, mond- en klauwzeer of varkenspest. Schut heeft het allemaal voorbij zien komen en ook zelf meegemaakt. „Zeshonderd varkens zijn er bij ons ooit geruimd. Een veearts moest de pasgeboren biggen doden. Mijn man stond erbij te huilen. De veearts kon het amper over zijn hart verkrijgen en de truckchauffeur kon er niet tegen. Toen heb ik de dode biggen zelf maar ingeladen. Verschrikkelijk.”

Vloerbedekking

Intussen hoorde ze ook de verhalen van collega-boerinnen die vertelden dat hun man zich kapot werkte, maar dat die nieuwe vloerbedekking er al tien jaar niet aan zat. Constant in het rood staan en dat niet willen weten voor familie, kinderen, of de rest van het dorp. Dat vreet. Zelfmoord komt voor, zegt Schut. „Stikstofbemiddelaar Johan Remkens zei het laatst zo mooi: ‘Ik heb de angst in de ogen van redelijke mensen gezien’.”

Riky Schut neemt dinsdag tijdens een discussieavond (vanaf 19.30 uur in de schouwburg van Venray) afscheid van haar actieve bemoeienissen met de agrarische sector. „Ik ben 80, het wordt tijd dat ik stop”, zegt ze. De avond wordt georganiseerd door de Werkgroep Land- en Tuinbouw Noord-Limburg.